

Så vi giver et positivt tilsagn om at kigge på forslaget og finde ud af, hvor de midler, vi eventuelt kunne fremskaffe, bliver placeret bedst muligt.

Og jeg skulle hilse fra SF's ordfører og sige, at de også er positive over for forslaget, men mener, at vi skal drøfte det som et samlet hele.

Louise Frevert (DF):

Det er da et meget sympatisk forslag, De Radikale kommer med her. Og det er rigtig sympatisk, hvis der er uanede mængder på kulturbudgettet, men det er der altså ikke.

Jeg kunne forstå det, hvis De Radikale ville bruge sådan en pulje på 10 mio. kr. til at fremme en decideret udvikling i et musikalsk miljø, men i stedet for har man tiltænkt de her 10 mio. kr. til musikproduktion og producenterne. Det kommer altså lidt bag på mig, at det er til markedsføring, man vil bruge de her 10 mio. kr. Det vil altså sige, at man rent faktisk vil bruge 10 mio. kr. af skatteborgernes penge til at markedsføre musik med. Det vil sige, at man går ind med 10 mio. kr. og støtter de multikapitalistiske selskaber. Det kommer lidt bag på mig, at man vil bruge 10 mio. kr. af skatteborgernes penge på det her.

Men det er absolut ikke noget, som Dansk Folkeparti overhovedet kan støtte, selv om musik er en vigtig bestanddel af et menneskes liv; rytmer og musik har været der siden menneskets oprindelse, og derfor vil det altid være en del af og have en helt markant position ubevidst eller bevidst hos de fleste mennesker. Musik vil være en naturlig del af éns eksistens.

Derfor er det også meget vigtigt og nødvendigt, at man får kulegravet hele musikområdet, det gælder ikke alene for produktion, men det drejer sig også om formidling og hele talentudviklings side.

Hvad handler det her egentlig om? Hvad er det, publikum ønsker? Hvad ønsker forbrugerne? Se, det er jo også nogle store spørgsmål. Der er mange uafklarede punkter omkring musikformidling til befolkningen, fordi man i alt for mange år blot har tilført området penge uden egentlig at se på, hvordan man skulle tilfredsstille behovet hos forbrugerne. Det er jo hele det store, springende punkt.

Jeg har lyttet mig frem til, at ministeren, som tidligere nævnt, har en konference den 12. maj, hvor de her punkter vil blive belyst, og derfor synes jeg ikke, der er noget hastværk; der er god tid, det har kørt på bedste beskab indtil nu, og

det kan det også udmærket gøre, indtil den konference har været der den 12. maj.

Carina Christensen (KF):

Uanset om man er et globalt pladeselskab eller et rent dansk selskab, bliver det stadig vanskeligere at tjene penge på danske og især dansk-sprogede musikudgivelser. Omkostningerne til at trænge igennem til forbrugerne og konkurrencen fra udenlandske kunstnere står desværre ikke mål med det lille hjemmemarked for danske solister og dansksprogede udgivelser. Kravene til formidling og markedsføring er også støt stigende, hvilket selvfølgelig sætter pladeselskabernes indtjening under pres.

Det er desværre kun de færreste danske musikudgivelser, der giver overskud, og det betyder igen, at pladeselskaberne i stigende grad er tvunget til at satse på engelsksproget musik og kun at udgive veletablerede navne på dansk.

Vi oplever samtidig en stigende internationalisering af det danske musikforbrug, og forbrugerne har ikke længere nogen udpræget præference for kunstnere fra deres eget land. Det kan selvfølgelig være fint nok for de kunstnere, der synger på engelsk og dermed skulle have gode muligheder for at slå an på eksportmarkederne, men desværre har det danske musikerhverv i modsætning til dansk erhvervsliv i øvrigt ikke været specielt gode til at orientere sig mod eksportmarkederne.

Kl. 14.25

Store dele af den danske musikbranche producerer stadig musik, der primært er rettet mod det danske marked. Jeg var inde at kigge på Top 40 hitlisten for uge 11 i år. Ud af de 40 kunstnere, der er på, er der 18 danske kunstnere, hvoraf de 10 udelukkende synger på dansk og altså primært henvender sig til det danske marked.

Meget tyder altså på, at branchen generelt har en noget begrænset erfaring med og viden om de udenlandske markeders præferencer og behov. Og det har man heldigvis søgt at råde bod på med indførelsen af music management uddannelsen, og der må vi jo se, hvad der kommer ud af resultatet der.

Men den største udfordring for musikerhvervet er formentlig i den digitale kopiering. Det er klart, at der må vi følge udviklingen på det her område nøje, og det bliver ikke mindst spændende at se, om udviklingen af kopispærringer bliver så god, at den helt vil umuliggøre piratkopiering.